

กิจกรรมดนตรีที่ส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตร Music Activity Supporting Learning and Teaching According to Music Curriculum

ปราโมทย์ เทียงตรง

Pramot Teangtrong

สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Music Department Faculty of Fine and Applied Arts Suan Sunandha Rajabhat University

(Received : September 17,2020 Revised : June 3,2021, Accepted : June 4,2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. วิเคราะห์เนื้อหาวิชาดนตรีตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 2. ศึกษากิจกรรมทางดนตรีที่ส่งเสริม และพัฒนานักศึกษาตามหลักสูตรดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาค้นคว้าข้อมูล ทฤษฎี แนวคิด จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และหลักสูตรดนตรี ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนด้าน กิจกรรมดนตรีที่ส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตร เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ขั้นตอนที่ 3 การนำรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้พัฒนาไปใช้ทดลอง ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่นำไปใช้ โดยขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นและผ่านการปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองกับกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยจัดเป็นการทดลองให้นักศึกษาได้นำความรู้จากการเรียนในห้องเรียนไปใช้ในกิจกรรมที่เกิดจากสถานการณ์จริงแล้ววัดผลจากความพึงพอใจของนักศึกษา ผลปรากฏว่า นักศึกษาได้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่ผ่านจากกิจกรรมซึ่งส่งผลต่อความพึงพอใจและส่งผลกระทบต่อทักษะและศักยภาพทางดนตรีในด้านต่างๆ รวมไปถึงด้านความมีวินัย ความรับผิดชอบใน การทำงานร่วมกัน การคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาที่ได้ผลลัพธ์ไปในทางที่ดีขึ้น

คำสำคัญ : กิจกรรม, สถานการณ์จริง, นักศึกษาสาขาวิชาดนตรี, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ABSTRACT

This research has reasons for 1. Analyze the content of music subjects according to the curriculum of Suan Sunandha Rajabhat University 2. Study music activities that promote And develop students according to music courses Suan Sunandha Rajabhat University There are 4 steps to the research process Including. The first step is to study and research information, theory and ideas from related research papers And music courses. Step 2 Development of teaching and learning models Music activities that promote curriculum instruction To promote learning of learners. Step 3 Using the developed teaching model for experimentation. Step 4 Evaluation of the effectiveness of the applied teaching model By the third step, the researcher has led the teaching model developed by the researcher and through expert consultation and then tested with a group of 2nd year students music field Faculty of Fine and Applied Arts Suan Sunandha Rajabhat University by organizing an experiment for students to apply knowledge from their classroom learning use it in activities that arise from real situations and then measure the results from student satisfaction. It turns out that students have achieved through learning achievement through activities that affect their satisfaction and affect musical skills and potential in various fields including the discipline responsibility in Working together Analytical thinking and problem solving with better results.

Keywords : activities, real situations, music students, Suan Sunandha Rajabhat University

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นแนวทางยุทธศาสตร์ในการกำหนดการจัดการเรียนรู้ โดยการร่วมกันสร้างรูปแบบและแนวปฏิบัติที่เสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นที่องค์ความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญและสมรรถนะต่อตัวผู้เรียน เพื่อใช้ในการดำรงชีวิตภายใต้สังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน โดยจะอ้างอิงรูปแบบ (Model) ที่พัฒนามาจากเครือข่ายองค์กรความร่วมมือเพื่อทักษะแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (Partnership For 21st Century Skills) (www.p21.org) ซึ่งได้มีการพัฒนากรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีการผสมผสานองค์ความรู้ ทักษะเฉพาะด้าน ความชำนาญการและความรู้เท่าทันด้านต่างๆของผู้เรียนเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อความประโยชน์สูงสุดของผู้เรียนทั้งทางด้านการทำงานและการดำเนินชีวิต

ปัจจุบันความสามารถในการทำงานไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้มากหรือน้อยอีกต่อไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทักษะของการเรียนรู้ ความพร้อมที่จะเรียนรู้ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน จากประสบการณ์ต่างๆได้ตลอดเวลา มีทักษะการใช้ชีวิตที่ดีสามารถปรับตัวและแก้ไขได้ทุกครั้งที่เมื่อพบปัญหาหรืออุปสรรค นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งเป็นปรากฏการณ์แห่งการเรียนรู้ใหม่ในศตวรรษที่ 21 การศึกษาจึงต้องเปลี่ยนกระบวนการวิธีเรียน วิธีการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพท่ามกลางโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

การเรียนรู้จากประสบการณ์เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นวงจร ประกอบด้วยขั้นตอนการเรียนรู้ต่างๆ ผู้เรียนจะนำประสบการณ์มาเป็นข้อมูลในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน โดยผู้สอนและผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทำให้สามารถเรียนรู้ได้ดี เป็นรูปแบบการเรียนรู้จากการปฏิบัติทุกชนิด การฝึกอบบรม การสังเกต การสัมภาษณ์ กิจกรรมกลุ่ม (Evans, 1994) ในยุคศตวรรษที่ 21 จึงต้องมีการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะชีวิตสำหรับผู้เรียน มีการจัดเนื้อหาสาระกระบวนการเรียนรู้ กิจกรรมความสนใจ ความถนัด ความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกให้เกิดความคิดที่จะเรียนรู้ การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และนำมาประยุกต์เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา พัฒนาเพื่อนตนเองได้ ด้วยการฝึกให้สามารถทำได้ แก้ปัญหาได้ คิดเป็น ทำเป็น เกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ส่วนผู้สอนต้องอำนวยความสะดวก จัดกิจกรรมให้สอดคล้อง ให้คำปรึกษาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความรู้ ประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง จากการพัฒนาของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและทดสอบควบคุมไปในกระบวนการเรียนการสอน (กันตภา สุธธิดา, 2561, หน้า 4)

การเรียนดนตรีเป็นวิชาเฉพาะที่จะต้องมีการเรียนการสอนทั้งเรื่องของทฤษฎีและการปฏิบัติ รูปแบบของการเรียนการสอนก็จะมีหลากหลายออกไปตามลักษณะของผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานในระดับปริญญาตรี ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เก่ง ดี และมีความสุข การจัดการเรียนรู้จึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีทักษะชีวิตสามารถพัฒนาตนเองได้ตามสภาพสังคม ตลอดจนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพตามที่สังคมและชาติต้องการ

ในปัจจุบันการศึกษาจำเป็นต้องปรับกระบวนการเรียนการสอน โดยเพิ่มเติมกิจกรรมต่างๆเพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถของตนเองตามศักยภาพที่ได้เรียนรู้จากการเรียนการสอนในสถานการณ์หรือกิจกรรมที่เสมือนจริง การเรียนรู้จากกิจกรรมหรือสถานการณ์จริงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ถ่ายโอนเชื่อมโยงความรู้จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ทักษะทางความรู้มาแสดงออกในรูปแบบการปฏิบัติ กล้าแสดงออก ตัดสินใจ แก้ปัญหาเฉพาะหน้า แสดงออกถึงความมั่นใจในตนเองนำไปสู่การเตรียมความพร้อมที่จะจะไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนจากกิจกรรมต่างๆทางด้านดนตรีที่จะสามารถส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตรให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์ต่างๆทางด้านดนตรีจากสถานการณ์จริง สามารถรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและประเมินตนเองเพื่อนำไปพัฒนาศักยภาพ ทักษะความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะนำไปประกอบอาชีพในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

1. วิเคราะห์เนื้อหาวิชาดนตรีตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ศึกษากิจกรรมทางดนตรีที่ส่งเสริม และพัฒนานักศึกษาตามหลักสูตรดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติและการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์จริง

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นประสบการณ์จริง ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง กิจกรรมดนตรีที่ส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตร เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้กระบวนการวิจัยและกระบวนการพัฒนา เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นจริง ตามแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์จริง ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนของการดำเนินการศึกษาวิจัย 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูล ทฤษฎี แนวคิด จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และหลักสูตรดนตรี

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้าน กิจกรรมดนตรีที่ส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตร เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 3 การนำรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้พัฒนาไปใช้ทดลอง

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่นำไปใช้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูล ทฤษฎี แนวคิด จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่จะนำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในด้านของกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน

2. องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

3. ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์จริงเพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์หารูปแบบการเรียนการสอนตามที่ต้องการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้าน กิจกรรมดนตรีที่ส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตร เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

ผู้วิจัยนำแนวคิดและทฤษฎีที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้ามาวิเคราะห์และสังเคราะห์หารูปแบบการเรียนการสอนที่จะนำไปสู่การพัฒนากิจกรรมที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนตามหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 3 การนำรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้พัฒนาไปใช้ทดลอง

3.1 ขอบเขตการวิจัย

ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นและผ่านการปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มประชากรดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวน 60 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติและการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์จริง

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นประสบการณ์จริง ประกอบด้วยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยนำการสนทนารูปแบบที่ได้พัฒนาขึ้นไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาทักษะดนตรีตามหลักสูตร สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ซึ่งจะเน้นกิจกรรมทางด้านดนตรีจากสถานการณ์จริงทั้งภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยจะทดลองเพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมจากสถานการณ์จริง เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการใช้การประเมินทักษะด้านต่างๆของผู้เรียน ได้แก่ ด้านประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับ ด้านประยุกต์ใช้ตามสภาพจริง ด้านสร้างความคิดรวบยอด ด้านความรับผิดชอบ ด้านความกล้าแสดงออก ด้านการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ประสิทธิภาพที่ได้จากกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง และความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่นำไปใช้

การประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมดนตรีที่ส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตร มีการดำเนินการดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

1.1 ก่อนการใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการวัดผู้เรียนจากการสอนในห้องเรียน

1.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะความรู้กับสถานการณ์จริงนอก

ห้องเรียน โดยผู้วิจัยจะประเมินคุณลักษณะต่างๆของผู้เรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริงด้วยการสังเกตพฤติกรรม

1.3 หลังจากที่ได้ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริงแล้ว ผู้วิจัยจึงสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยวิเคราะห์ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการทำกิจกรรมจากประสบการณ์จริงมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สูตรการหาค่าเฉลี่ย (Mean) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 105)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
 $\sum x$ คือ ผลบวกของข้อมูลทุกค่า
 n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.4 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำมาวิเคราะห์ และอภิปรายผล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถแบ่งแยกประเภทของเนื้อหาวิชาดนตรีตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. สามารถกำหนดแนวทางของกิจกรรมทางดนตรีที่ส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษาให้ได้ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่ดี

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความชัดเจนและมีความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง ลักษณะ วิธีการและเทคนิคการเรียนการสอนต่างๆที่จัดขึ้นตามหลักสูตรของสาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
2. รูปแบบการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์จริง หมายถึง การเรียนการสอนที่เกิดจากการผสมผสานการเรียนจากสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน
3. การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง หมายถึง การที่นักศึกษาได้ไปแสดงดนตรีจากกิจกรรมงานต่างๆ ที่มีผู้สนใจติดต่อเข้ามาทั้งกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัยและกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย
4. ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ การได้แสดงออก การแก้ปัญหา จากการได้ทำกิจกรรมทางด้านดนตรีจากสถานการณ์จริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแนวคิดและทฤษฎีที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์และสังเคราะห์หารูปแบบการเรียนการสอนที่จะนำไปสู่การพัฒนากิจกรรมที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนตามหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ แล้วดำเนินการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะความรู้กับสถานการณ์จากกิจกรรมจริงนอกห้องเรียน โดยผู้วิจัยจะประเมินคุณลักษณะต่างๆของผู้เรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริงด้วยการสังเกตพฤติกรรมและสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยวิเคราะห์ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการทำกิจกรรมจากประสบการณ์จริงมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง กิจกรรมดนตรีที่ส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตร ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาวิชาดนตรีตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์และศึกษากิจกรรมทางดนตรีที่ส่งเสริม และพัฒนานักศึกษาตามหลักสูตรดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ สรุปผลได้ตามลำดับดังนี้

1. สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหาวิชาดนตรีตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรล่าสุดในปี พ.ศ. 2559 เป็นหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี หลักสูตร 4 ปี เป็นหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากล ให้ผู้เรียนได้มีทักษะความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ มีศักยภาพในการพัฒนาตนเองและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้คู่คุณธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพดนตรี การเรียนการสอนมุ่งเน้นส่งเสริมให้มีการศึกษาค้นคว้า เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ผลงานเพื่อพัฒนาวิชาชีพดนตรีเพื่อยกระดับการสร้างสรรค์งานดนตรีที่มีประโยชน์ต่อการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและให้บริการด้านการศึกษาวิชาดนตรีแก่สังคม ผลิตภัณฑ์สาขาวิชาดนตรีให้เป็นศิลปินที่มีคุณภาพทางด้านดนตรีสามารถนำองค์ความรู้ต่างๆไปประกอบอาชีพทางด้านดนตรีได้อย่าง มีศักยภาพและตรงตามความต้องการของหน่วยงานทางด้านดนตรีในสังคม

2. สรุปผลการศึกษากิจกรรมทางดนตรีที่ส่งเสริม และพัฒนานักศึกษาตามหลักสูตรดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

2.1 กลุ่มนักศึกษาที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมดนตรีที่ส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตรในสถานการณ์จริงจากการสังเกตพบว่า นักศึกษามีคุณลักษณะด้านความมีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มีความเชื่อมั่นกล้าแสดงออกรู้จักคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาสถานการณ์ต่างๆได้ อีกทั้งได้ใช้องค์ความรู้จากห้องเรียนนำมาแสดงออกทางด้านทักษะซึ่งเป็นเวทีของการแสดงออกและต่อยอดการพัฒนาทักษะด้านดนตรีให้ดียิ่งขึ้น

2.2 กลุ่มนักศึกษาที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมดนตรีที่ส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตรในสถานการณ์จริงจากการสำรวจความพึงพอใจพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.25 , S.D. = 0.64) เมื่อจัดลำดับเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่าความพึงพอใจมากที่สุดแก่ด้านผู้สอน (Mean = 4.36 , S.D. = 0.07) รองลงมาเป็นด้านกิจกรรมที่เข้าร่วม (Mean = 4.27 , S.D. = 0.49) และน้อยที่สุดคือด้านเนื้อหาของกิจกรรม (Mean = 4.14 , S.D. = 0.17)

อภิปรายผล

กิจกรรมทางด้านดนตรีมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหาของกิจกรรม และด้านกิจกรรมที่เข้าร่วม ซึ่งพบว่ากิจกรรมต่างๆที่ทางสาขาส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมเป็นกิจกรรมที่มีความเชื่อมโยงกับผู้เรียนในรายวิชาต่างๆ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนจากสถานการณ์จริง เป็นประสบการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะ ความรู้และความสามารถที่เรียนในห้องเรียนได้จริง ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติโดยใช้กระบวนการคิด วิเคราะห์รวมไปถึงได้สังเคราะห์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ผลงานทางด้านดนตรีได้อย่างมีอิสระ และสร้างแนวทางสู่การประกอบอาชีพในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของกันตภา สุธธิอาจ (2651) ที่กล่าวถึงการเรียนรู้จากประสบการณ์ว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์มาจากภาษาอังกฤษคือ Experiential Learning เมื่อใช้ในภาษาไทยมีผู้แปลไว้หลายประการ เช่น การเรียนรู้จากประสบการณ์ การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ หรือการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ จะมีความหมายครอบคลุมตั้งแต่กระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนสร้างความรู้ ทักษะ และค่านิยมจากประสบการณ์ตรง การเรียนรู้จากประสบการณ์ได้รับความสนใจมานานในงานด้านการศึกษา เป็นการเรียนรู้โดยการทำให้หรือการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลในกระบวนการเรียนรู้ไม่เพียงแต่ด้านสติปัญญาเท่านั้น แต่รวมถึงอารมณ์ ความรู้สึก ค่านิยม และแง่คิดระหว่างบุคคล และสอดคล้องกับ Jaques (1993) ที่กล่าวว่า เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการพิจารณาทบทวนไตรตรองบนพื้นฐานจากประสบการณ์ แล้วนำไปสู่เป้าหมายในการปฏิบัติ เพื่อดำเนินการทดสอบสมมุติฐานของตนเอง การปฏิบัติจะนำไปสู่การเพิ่มประสบการณ์ใหม่และในโอกาสข้างหน้า การเรียนรู้จากประสบการณ์จึงเป็นวงจรการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เหมือนเกลียวสว่าน การเรียนรู้จึงสามารถได้รับการสนับสนุนจากประสบการณ์เดิมในอดีต หรือพิจารณาทบทวนหรือไตรตรองจากประสบการณ์ที่จัดขึ้น เช่น สถานที่ทำงาน การแสดง กิจกรรม การแสดงบทบาทสมมุติ โดยมีจุดเริ่มต้นจากการพบกับเหตุการณ์จริง หรือประสบกับประสบการณ์ใหม่ หลังจากนั้นดำเนินการค้นหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างสนใจ บันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นและนำมาวิเคราะห์วิพากษ์ ทบทวนอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อสรุปเป็นความรู้ใหม่ เป็นประสบการณ์ใหม่ ซึ่งรูปแบบจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์สามารถจัดได้หลายรูปแบบ เช่น สัญญาณการเรียนรู้ แฟ้มสะสมผลงาน การเรียนรู้จากวารสาร โครงการต่างๆ สื่อเทคโนโลยีรูปแบบต่างๆ และการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กันตภา สุธธิอาจ. (2561). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น(ศึกษาศาสตร์ดุขภูิบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ราชบัณฑิตยสภา. (2558). พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล เจ็วฮั่วรุ่งระวี สมะวรรณ. (2553). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาดุขภูิบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ธัชกร สุวรรณจรัส. (2553). การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ด้วยการเรียนจากประสบการณ์บนเครือข่ายเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาดุขภูิบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทีศนา เขมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ สุวีริยาสาส์น
- สุนีย์ ละกำป็น. (2541). การพัฒนารูปแบบกิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการดูแลสุขภาพตนเองสำหรับนักศึกษาประณปีที่ 5 (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาดุขภูิบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Burnard, P. (1996). Acquiring interpersonal skills: A hand of experiential learning for health professionals (2nd ed). London: chapman & Hal

- Calhoun, L. G. (2004). Target Article: "Posttraumatic Growth: Conceptual Foundations and Empirical Evidence".
Psychological Inquiry.
- Conner, M. L. (1997). Learning from experience. (n.p.): Ageless Learner.
- Dewey, John. (1983). Experience and education. New York: Macmillan.
- Evans, N. (1994). Experiential learning for all. New York: Cassel
- Eggen, P. D., & Kauchak, D. P. (2006). Strategies and models for teacher: Teaching content and thinking skills.
Boston: Pearson Education, Inc.
- Jaques, D. (1993). Designing and evaluation courses. New South Wales: Educational Methods Unit. Oxford
Brooke University.
- Joyce, B., & Weil, M. (1996). Model of teaching. Toronto: Allyn & Bacon.